

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010872
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3113010872.2

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. septembra 2013 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

rozhodol:

Obžalovaný D. E. nar. XX.XX.XXXX v F., okres F., bytom mesto F., adresa na doručovanie: Mestský úrad Trenčín, okres Trenčín, bez pracovného pomeru, t. č. na slobode,

je vinný, že

1/ dňa 31.01.2012 v predajni Datart Megastore, s. r. o., OC Max - Trenčín, M. R. Štefánika 426, Trenčín uzavrel s poškodenou spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru v sume 579,58 Eur na kúpu čiernej elektroniky, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v celkovej sume 644,- Eur, pričom už pri uzatváraní predmetnej zmluvy si bol vedomý, že nebol by schopný riadne splácať jednotlivé splátky a ako svojho zamestnávateľa uviedol spoločnosť REDOM s. r. o., pričom v tejto spoločnosti nikdy nepracoval a fiktívne údaje o výške príjmu ako i samotný názov spoločnosti mu poskytli obvinení G. E., H. A. a F. A., ktorí boli právoplatne odsúdení za uvedený skutok v inom trestnom konaní, predmetný úver doposiaľ nebol splatený, čím týmto spoločným konaním poškodenej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, spôsobili škodu 644,- Eur,

2/ dňa 31.01.2012 v predajni TPrint+ s. r. o., OC Laugarício, Belá 7271, Trenčín sa pokúsil uzavrieť s poškodenou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru v sume 799,- Eur na kúpu čiernej elektroniky, so záväzkom splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom pri uzatváraní predmetnej zmluvy si bol vedomý, že nebude schopný riadne splácať jednotlivé splátky a ako svojho zamestnávateľa uviedol v žiadosti o úver spoločnosť REDOM s. r. o., pričom v tejto spoločnosti nikdy nepracoval a fiktívne údaje o výške príjmu ako i samotný názov spoločnosti mu poskytli obvinení G. E., H. A. a F. A., ktorí boli právoplatne odsúdení za uvedený skutok v inom trestnom konaní, avšak zmluva uzavretá nebola, čím v prípade uzavretia zmluvy a poskytnutia úveru by týmto spoločným konaním poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 147, Piešťany, IČO: XX XXX XXX spôsobili škodu 799,- Eur,

t e d a

v bode 1)

spoločným konaním s iným vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu,

v bode 2)

jeho spoločné konanie s iným bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

v bode 1) a 2)

pokračovací trestný čin prečinu úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zákona sčasti v bode 1) dokonaného a v bode 2) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 222 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na §§ 36 písmeno l) a 37 písmeno m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku sa poškodené obchodné spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., 812 36 Bratislava 1, Panenská ul. č. 7, IČO: XX XXX XXX a Home Credit Slovakia, a.s., 921 22 Piešťany, Winterova č. 7, IČO: XX XXX XXX s uplatnenými nárokmi na náhradu škody o d k a z u j ú na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal na vecne a miestne príslušný Okresný súd Trenčín dňa 30. apríla 2013 pod č. k. 1 Pv 340/12-9 obžalobu na D. E. na pre pokračovací trestný čin prečinu úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 odsek 1 Tr. zákona sčasti na skutkových základoch uvedených v citovanej obžalobe a tak ako je aj uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku v bode 1) dokonaného a v bode 2) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Samosudca Okresného súdu Trenčín v rámci preskúmania podanej obžaloby prokurátora podľa § 241 ods. 1 písm. j) Tr. poriadku vydal dňa 3. Mája 2013 pod č. k. 4T/61/2013-56 trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný D. E. uznaný za vinného zo spáchania oboch žalovaných skutkov právne posúdených ako žalovaný trestný čin a bol mu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 353 ods. 2 písm. a) Tr. poriadku a §§ 36 písm. l) a 37 písm. m) Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky. V rámci adhézne konania, t. j. konania o náhrade škody boli oba poškodené subjekty, a to obchodná spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom v Bratislave, IČO: XX XXX XXX a obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch, IČO: XX XXX XXX odkázané s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Vydaný trestný rozkaz v rámci stanovenej zákonnej osemdňovej lehoty napadol odporom iba prokurátor novej dozorovej Okresnej prokuratúry Trenčín z uvedeného dôvodu, a to, že obžalovanému nebol uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom.

Na podklade podaného odporu prokurátora potom na nariadenom hlavnom pojednávaní potom, čo procesné strany nesúhlasili s konaním o dohode o vine a treste, po prednese obžaloby prokurátorom okresnej prokuratúry a po následnom procesnom poučení obžalovaného vrátane § 257 ods. 1, ods. 2

a ods. 4 Tr. poriadku obžalovaný D. E. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že uznáva vinu zo spáchania oboch žalovaných skutkov a ich spáchanie úprimne ľutuje. Na tomto základe samosudca v zmysle § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Tr. por. zistil formou otázok, či obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol so svojím obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, či sa dobrovoľne priznal a uznáva vinu za spáchaný skutok, pričom obžalovaný D. E. na všetky otázky odpovedal „áno“. Po takomto vyhlásení obžalovaného na hlavnom pojednávaní a po predošlom vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku s tým, že sa dokazovanie vykoná iba vo vzťahu k výroku o treste a k výroku adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody.

Vina obžalovaného, okrem vlastného doznania sa zo spáchania oboch žalovaných skutkov bola preukázaná aj ďalšími zabezpečenými a vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, a to výpoveďami svedkov, ktorí boli spolupáchateľmi obžalovaného a medzičasom už odsúdený, a to H. a F. A. a G. E., taktiež výpoveďami svedkov - splnomocnených zástupcov oboch poškodených subjektov (právnických osôb) M. T. a G. T., ako aj zabezpečenými viacerými listinnými dôkazmi.

Po právnej stránke bolo zákonné posúdiť oba žalované skutky ako čiastkové útoky jedného trestného činu, a to žalovaného pokračovacieho trestného činu prečinu úverového podvodu podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zákona sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr., zákona. Obžalovaný z hľadiska veku celkom evidentne spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 ods. 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepričetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, či zníženie pričetnosti, čo by malo eventuálne vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaný pritom konal vo forme priameho úmyslu (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, t. j. chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Naplnená bola aj objektívna stránka žalovaného trestného činu - prečinu ako aj jej objekt, a to záujem na ochrane cudzieho majetku, z ktorého sa poskytujú peňažné úvery či záruky na ne. Obžalovaný svojim konaním zhodne naplnil aj potrebnú materiálnu stránku, t. j. stupeň nebezpečnosti svojho konania, ktorý bol zjavne vyšší než nepatrný s poukazom na všetky okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného.

Obžalovaný je na podklade zabezpečeného aktuálneho odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky doposiaľ jedenkrát súdne trestaný pre spáchanie trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 141/1961 Zb., za čo mu bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne dňa 6. novembra sp. zn. 1 T 12/98 uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov so zaradením na jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny, pričom uznesením Okresného súdu Trnava dňa 10. januára 2006 (kedy trest vykonal) sp. zn. 6 Pp 384/05 bol podmienčne prepustený z jeho výkonu s určením skúšobnej doby 5 (päť) rokov a dňa 23. novembra 2011 sa osvedčil. Popri treste bol obžalovanému uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Z ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol za ostatné obdobie viackrát postihovaný za spáchanie priestupkov podľa zákona č. 372/1990 Zb. menej závažného, nie však majetkového charakteru. Obžalovaný v súčasnej dobe, ako aj vyplynulo z jeho opakovaných vyjadrení je osobou bez prístrešia, s hláseným trvalým pobytom na území mesta Trenčín, odkiaľ však nebolo jeho správanie a vystupovanie na verejnosti hodnotené.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania žalovaného trestného činu a jeho následok, zavinenie aj mieru jeho zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy obžalovaného.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd dospel k záveru, že obžalovanému nie je nutné uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, a to aj napriek tomu, že v minulosti bol odsúdený za závažnú trestnú činnosť, za ktorú mu bol ukladaný trest odňatia slobody spojený s výkonom, ktorý však „de iure (z hľadiska zákona)“ vykonal v roku 2006, t. j. cca pred viac ako piatimi rokmi pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti, keď však počas tejto doby sa už nedopustil preukázateľne trestnej činnosti. Súd pri rozhodovaní o tom, že obžalovanému bude postačovať uloženie iba výchovného trestu odňatia slobody

prihliadol aj na významnú poľahčujúcu okolnosť, ktorá spočívala v tom, že obžalovaný od samého počiatku trestného stíhania sa k žalovanej trestnej činnosti doznával, ozrejmil okolnosti jej spáchania, úprimne ju ľutoval, keď do jej spáchania sa zapojil prakticky iba na základe vplyvu ostatných (troch) spolupáchateľov, ktorí organizovali takúto protiprávnu činnosť vo väčšom rozsahu s pomocou iných osôb, ako v danom prípade, využívajúc obžalovaného sociálnu tieseň, keď títo traja spolupáchatelia boli už medzičasom právoplatne aj odsúdení. Súd preto v danom prípade pokladá uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom za dostatočnú výstrahu pre obžalovaného, ktorý sa okrem iného od spáchania žalovanej trestnej činnosti inej trestnej činnosti, preukázateľne doposiaľ nedopustil. Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej sadzby podľa § 22 ods. 1 Tr. zákona (1 rok), vo výmere 2 (dva) roky pri zohľadnení vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§§ 36 písm. l), 37 písm. m) Tr. zákona/ a obžalovanému určil potom primeranú skúšobnú dobu pri hornej hranici zákonného rozpätia (5 rokov) - 4 (štyri) roky. Takto uložený trest obžalovanému D. E. plne zodpovedá očakávanému naplneniu účelu trestu u neho, vyjadreného v ustanovení § 34 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody spojené bolo, avšak aj vzhľadom na podiel viny na jej spôsobení účasťou ďalších troch osôb, ktoré boli trestnoprávne riešené v osobitnom konaní, odôvodňovali rozhodnutie súdu v danom prípade v tomto trestnom konaní vedenom proti obžalovanému D. E. o odkázaní oboch poškodených obchodných spoločností s nárokmi na náhradu škody na osobitné, občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia - vyhlásenia (doručenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.